καρακουτσάρω

καρακουτσάρω, ρ. [<καρα- + τουρκ. koç (= κριός) + κατάλ. -άρω], (στη γλώσσα της αργκό) παραβιάζω πόρτα, παράθυρο, συρτάρι, χρηματοκιβώτιο, κάνω διάρρηξη: «είναι μεγάλος τεχνίτης στο να καρακουτσάρει χρηματοκιβώτια». Ίσως αναφορά στον πολιορκητικό κριό που παραβίαζε τις πύλες των κάστρων.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας